

Posudek k diplomové práci Věry Kolářové na téma – Dohoda o vině a trestu

Diplomantka si pro zpracování diplomové práce zvolila téma nepochybně aktuální, zajímavé i diskutabilní. Práce je rozčleněna do šesti základních kapitol, které na sebe logicky navazují. Při zpracování použila autorka metodu kompilace i komparace, rozsah literatury lze považovat za dostatečný a již úvodem je třeba ocenit srovnání s celkem třemi zahraničními úpravami.

V první části, kde se autorka zabývá odklony a dalšími alternativami, se naprosto správně zaměřuje na koncepci restorativní justice, byť nezapomíná ani na model klasické retributivní justice s tím, že v současné době se oba modely prolínají. Kladně lze hodnotit rozbor pojmu „odklon v trestním řízení“ a poukaz na tři typy odklonu (strana 17 – 18). Vzhledem k zadanému tématu lze však považovat tuto kapitolu za zbytečně obsáhlou (celkem 15 stran).

Další část – Historický exkurz lze pozitivně hodnotit i co do rozsahu, a to včetně znalosti poslaneckých či ministerských návrhů, které se týkaly dohody o vině a trestu.

Stěžejní část práce – Dohoda o vině a trestu je obsažena v kapitole třetí a také v části čtvrté, kde se zabývá autorka i úlohou jednotlivých subjektů při sjednání dohody o vině a trestu. Třetí kapitola je zpracována na velmi dobré úrovni a je zřejmá dostatečná znalost této nové problematiky. Autorka také nezapomíná ani na zájmy poškozeného a vzhledem k rozporným názorům na tento institut v teorii i praxi správně autorka rozebírá výhody i nevýhody dohody o vině a trestu. Pokud se pak autorka zabývá v části čtvrté úlohou jednotlivých subjektů, i tuto kapitolu je třeba hodnotit kladně a autorka zde správně zdůrazňuje silnou roli státního zástupce.

Velmi pozitivně je třeba hodnotit kapitolu pátou, kde jak bylo již konstatováno, srovnává autorka naši právní úpravu s právní úpravou celkem ve třech státech, a to v USA, na Slovensku a ve Spolkové republice Německo. Tato kapitola je dostatečně podrobná, autorka např. zdůrazňuje, že pokud jde o Spojené státy americké, je tento institut možný i u nejzávažnějších případů, stejně tak je tomu i na Slovensku a správně také připomíná, že pokud jde o Spolkovou republiku Německo, řadu let tam fakticky tento institut fungoval bez jakékoliv speciální úpravy.

V úvahách de lege ferenda je třeba stejně jako u předchozí kapitoly vyzdvihnout aktivní přístup autorky k zadanému tématu. Velmi správně navrhuje posílení postavení poškozeného, což je zcela v souladu s trendem restorativní justice. Logický je i návrh vycházející ze slovenské úpravy a týkající se zvýhodnění pachatele v otázce trestu, byť je zároveň zpochybněn tím, zda to je spravedlivé. Tento problém nepochybně si zaslouží bližší vysvětlení při ústní obhajobě, stejně jako závěr, že mezi často ukládané tresty bude patřit trest peněžité. Při ústní obhajobě by se mohla diplomantka vyjádřit i k tomu, zda je třeba vylučovat dohodu o vině a trestu ve zkráceném přípravném řízení. Pozitivně lze hodnotit návrh na rozšíření nutné obhajoby i na řízení před soudem.

Celkově je třeba uvedenou diplomovou práci hodnotit kladně, a to hlavně pro řadu vlastních názorů a komentářů diplomantky, takže podle úrovně ústní obhajoby by bylo možné práci hodnotit i známkou jedna.

V Plzni dne 2. května 2014

vedoucí diplomové práce
JUDr. Eduard Wipplinger

